

РЕШЕНИЕ

№ 16007

гр. София, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ

при участието на секретаря АЛЕКСАНДРА В. Т.
като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ Гражданско дело № 20211110173320 по описа за 2021 година

Предявени са искиове по чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.200, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл.100, ал.2 от ЗС, във връзка с чл.149 от ЗЕ и по чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Предявени са искиове от „.....“ ЕАД срещу **В. Н. П.** с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.200, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл.100, ал.2 от ЗС, във връзка с чл.149 от ЗЕ за установяване съществуване на вземане за сумата от **2492.12** лева, представляваща главница за консумирана топлинна енергия за периода от **01.05.2017** г. до **30.04.2020** г. и за сумата от **45.62** лева, представляваща главница за дялово разпределение за периода от **01.01.2018** г. до **30.04.2020** г. и с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.86 от ЗЗД за установяване съществуване на вземане за сумата от **334.87** лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от **15.09.2018** г. до **12.02.2021** г. и за сумата от **8.42** лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от **03.03.2018** г. до **12.02.2021** г.

Предявени са искиове от „.....“ ЕАД срещу **К. Ц. З.** с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.200, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл.100, ал.2 от ЗС, във връзка с чл.149 от ЗЕ за установяване съществуване на вземане за сумата от **830.71** лева, представляваща главница за консумирана топлинна енергия за периода от **01.05.2017** г. до **30.04.2020** г. и за сумата от **15.21** лева, представляваща главница за дялово разпределение за периода от **01.01.2018** г. до **30.04.2020** г. и с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.86 от ЗЗД за установяване съществуване на вземане за сумата от **111.62** лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от

15.09.2018 г. до 12.02.2021 г. и за сумата от 2.80 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 03.03.2018 г. до 12.02.2021 г.

Ответниците В. Н. П. и К. Ц. З. са получили препис на исковата молба и в срока по чл.131 ГПК са подал писмен отговор. Заявяват, че не са потребители на топлинна енергия в процесното жилище през въпросния период. Твърдят, че липсва облигационна връзка, между страните по делото. Правят възражение за изтекла погасителна давност. Претендират разноски.

С Определение № 9498/12.03.2023 г., на основание чл.219, ал.1 от ГПК, като трето лице-помагач на страната на ищеца по делото е конституирано „.....“ ООД.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводи на страните съгласно чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено следното:

Представен е Протокол от 20.06.2002 г. за проведено Общо събрание на етажните собственици в жилищната кооперация, където се намира процесния имот, на което е взето решение за сключване на договор с фирма за дялово разпределение /топлинен счетоводител/ за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия. Съгласно разпоредбата на чл.139, ал.1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение. Начинът на извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ /чл.139- чл.148/ и в Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването. Приложен е и сключения в изпълнение на решението Договор №2051/24.09.2002 г. По делото е представен Договор № 312/08.07.2011 г. между ищец и фирмата за дялово разпределение, от което е видно, че ищеца и третото лице-помагач са били валидно обвързани по облигационно правоотношение, касаещо редовно и точно отчитане на доставената от топлопреносното предприятие енергия в обектите на етажната собственост.

Предвид изложеното, съдът намери за доказано, че имотът е топлоснабден.

Според нормата на чл.153, ал.1 ЗЕ „Всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия”. Разпоредбата императивно установява кой е страна по облигационното отношение с топлопреносното предприятие, като меродавно е притежанието на вещно право върху имота - собственост или вещно право на ползване.

От приложените по делото Нотариален акт за собственост върху жилище, дадено като обезщетение срещу отчужден недвижим имот за мероприятия по Закона за териториално и селищно устройство №104, том VIII, дело №1504/20.10.1988 г. и Удостоверение за наследници № 219/24.04.1991 г. се установява, че процесния недвижим имот- апартамент 6, находящ се в гр.София, район “Илинден“, ж.к.“Света Троица“, блок 376, вход А, етаж 2 е придобит в съсобственост на ответниците, като за В. Н. П. (за 3/4 част) е от прекратяване на СИО- чл.26, ал.1, предложение 1 СК/1985 г.-отм./ и наследствено правопримство- чл.9, ал.1 ЗН, а за К. Ц. З. (за 1/4 част) е от наследствено правопримство- на основание чл.5, ал.1 ЗН. С Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 93, том

XXXVI, дело № 6853/04.06.1991 г. ответникът В. Н. П. се е разпоредил с притежаваните от него 3/4 идеални части в полза на трето лице, но с Молба-декларация (вх.№ ТО10224/16.10.2002 г.) е заявил откриване на партида за процесния имот при ищеца, като е декларирал, че ще използва процесния недвижим имот за жилищни нужди на членове от семейството, като в тази връзка настоящия съдебен състав прави извод, че В. Н. П. е ползвател на процесния недвижим имот за процесния период от 01.05.2017 г. до 30.04.2020 г. Още повече, че с Писмения отговор на исковата молба (вх.№119925/13.06.2022 г.) последния не проведе обратно доказване.

Предвид изложеното, ответниците са потребители по смисъла на закона на доставената за имота топлинна енергия и са страна по облигационното правоотношение с „.....“ ЕАД по договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди, сключен при публично известни Общи условия за продажба, одобрени с Решение № ОУ-02/03.02.2014г. на ДКЕВР /чл. 150, ал.1 от Закона за енергетиката/.

Според приетите и неоспорени съдебно-счетоводна и съдебно-техническа експертизи задължението за топлинна енергия, включва сума за отопление от 2919.59 лева; сума за битово-горещо водоснабдяване от 547.90 лева и сумата от изравнителните сметки (за доплащане) от 118.14 лева /изчислена от ССЕ/. Така се получава общо сумата от 3585.63 лева, включваща сумите за отопление, за битово-горещо водоснабдяване и за изравнителни сметки (за доплащане).

Съдът приема за основателно възражението на ответниците, че част от исковите са погасени по давност. Според Тълкувателно решение №3/18.05.2012г. по тълкувателно дело № 3/2011г. на ОСГТК на ВКС периодичното изпълнение на задължението на потребителя на топлинна енергия е задължение за периодично плащане по смисъла на чл.111, б.„в“ от ЗЗД и в тази връзка се прилага тригодишната давност. Заявлението по чл.410 ГПК е подадено на 24.02.2021 г., поради което от този момент по аргумент от чл. 116, б. „б“ от ЗЗД, във връзка с чл. 422, ал. 1 от ГПК е прекъснато теченето на специалната погасителна давност, като от този момент назад са погасени по давност вземанията, от която изискуемост е изминал период от три години и повече (т.е. до 23.02.2018 г.). Според приетата и неоспорена съдебно-счетоводна експертиза погасена по давност е сумата в размер на 148.40 лева, представляваща главница за периода от 01.05.2017 г. до 23.02.2018 г., както и сумата от 42.65 лева, представляваща мораторна лихва.

В тази връзка предявения срещу В. Н. П. иск следва да бъде уважен за сумата от 2425.44 лева, представляваща главници за топлинна енергия и дялово разпределение и за периода от 24.02.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявление по чл.410 ГПК – 24.02.2021 г., до окончателното изплащане, като за разликата до пълния предявен размер от 2537.74 лева и за периода от 01.05.2017 г. до 23.02.2018 г. следва да бъде отхвърлен.

Предявения срещу К. Ц. З. иск следва да бъде уважен за сумата от 808.82 лева, представляваща главници за топлинна енергия и дялово разпределение и за периода от

24.02.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявление по чл.410 ГПК – 24.02.2021 г., до окончателното изплащане, като за разликата до пълния предявен размер от 845.92 лева и за периода от 01.05.2017 г. до 23.02.2018 г. следва да бъде отхвърлен.

Предявеният иск за мораторна лихва срещу В. Н. П. следва да бъде уважен за сумата от 311.31 лева, като за разликата до пълния предявен размер от 343.29 лева следва да бъде отхвърлен, съобразно чл.119 ЗЗД.

Предявеният иск за мораторна лихва срещу К. Ц. З. следва да бъде уважен за сумата от 103.75 лева, като за разликата до пълния предявен размер от 114.42 лева следва да бъде отхвърлен, съобразно чл.119 ЗЗД.

С оглед изхода на спора и двете страни имат право на разноски. На ищеца на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, следва да му бъде присъдена сумата от 1141.75 лева, представляваща разноски- за държавна такса от 239 лева, възнаграждения за вещи лица от 760.21 лева и юрисконсултско възнаграждение от 142.54 лева, съразмерно на уважената част от исковете.

На ответниците разноски не се присъждат, тъй като липсват доказателства такива да са извършени.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по предявени от „.....“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, против В. Н. П., ЕГН *****, с адрес: гр.София, район “Илинден“, ж.к.“Света Троица“, бл. 376, вх. А, ап. 6, иск по чл. 422, ал. 1, във връзка с чл.200, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл.100, ал.2 от ЗС, във връзка с чл. 149 ЗЕ, съществуване на вземането за сумата от 2425.44 лева, представляваща главници за топлинна енергия и дялово разпределение и за периода от 24.02.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявление по чл.410 ГПК – 24.02.2021 г., до окончателното изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер до пълния предявен размер от 2537.74 лева и за периода от 01.05.2017 г. до 23.02.2018 г. и иск по чл. 422, във връзка с чл.86, ал.1 ЗЗД, съществуване на вземането за сумата от 311.31 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2018 г. до 12.02.2021 г. и върху главницата за дялово разпределение за периода от 03.03.2018 г. до 12.02.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер до пълния предявен размер от 343.29 лева.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по предявени от „.....“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, против К. В.П. (К. Ц.

З.-старо име), ЕГН *****, с адрес: гр.София, район "Илинден", ж.к."Света Троица", бл. 376, вх. А, ап. 6, иск по чл. 422, ал. 1, във връзка с чл.200, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл.100, ал.2 от ЗС, във връзка с чл. 149 ЗЕ, съществуване на вземането за сумата от 808.82 лева, представляваща главници за топлинна енергия и дялово разпределение и за периода от 24.02.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявление по чл.410 ГПК – 24.02.2021 г., до окончателното изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер до пълния предявен размер от 845.92 лева и за периода от 01.05.2017 г. до 23.02.2018 г. и иск по чл. 422, във връзка с чл.86, ал.1 ЗЗД, съществуване на вземането за сумата от 103.75 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2018 г. до 12.02.2021 г. и върху главницата за дялово разпределение за периода от 03.03.2018 г. до 12.02.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер до пълния предявен размер от 114.42 лева.

ОСЪЖДА В. Н. П., ЕГН *****, с адрес: гр.София, район "Илинден", ж.к."Света Троица", бл. 376, вх. А, ап. 6, да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Ястребец № 23 Б, на основание чл. 78, ал.1 и ал.8 ГПК, сумата от 856.31 лева, представляваща разноски, съразмерно на уважената част от исковите.

ОСЪЖДА К. В.П. (К. Ц. З.-старо име), ЕГН *****, с адрес: гр.София, район "Илинден", ж.к."Света Троица", бл. 376, вх. А, ап. 6, да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Ястребец № 23 Б, на основание чл. 78, ал.1 и ал.8 ГПК, сумата от 285.44 лева, представляваща разноски, съразмерно на уважената част от исковите.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на страната на ищеца на трето лице-помагач „.....“ ООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул."Братя Бъкстон" № 85.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____